

OLIVÉR JOAKIM PAJOR

HUNNIA RECORDS

THE NIGHT, PIANO PIECES BY FELDMAN - STOCKHAUSEN - ENESCU

OLIVÉR JOAKIM PAJOR

Steinway Model D Concert Grand Piano, Hamburg

I began my musical studies privately in my hometown, Hatvan, at the age of four. At first, my teachers's only goal was to develop a love for music. Later came the music school, where I also had to practice – and that's when the difficulties began. I didn't like practicing. Even though I did well in competitions and concerts, I still found it hard to practice the piano every day.

In sixth grade of elementary school, however, I was given a relatively difficult piece. Naturally, I liked it immediately. I had no idea how I would learn it, but for the first time I felt the kind of enthusiasm that this profession truly requires. From that point on, practicing no longer felt like such a burden, and I decided to apply to the Szent István Király Secondary School of Music in Budapest. I passed the entrance exam – without having to do the piano audition, because of the “Tiéd a Steinway” (“The Steinway Is Yours”) concert. That was the moment I became certain that this was my path.

In 2019, I began my secondary studies under the guidance of Vera Várhalmi. Morning practice, evening practice, sleep – that was my daily routine. I really enjoyed that lifestyle. I became really motivated, and the positive feedback I received confirmed that I was on the right track.

After graduating from the conservatory, I was accepted to the Liszt Academy of Music, into the class of Fülöp Ránki and István Gulyás. Gradually, I began to discover the kind of music I truly felt at home in. This has changed a lot over time, but one composer has always remained my favorite: Claude Debussy. And why isn't there a single Debussy piece on the album? I'll return to that later.

I also took part in competitions (in Italy and the Czech Republic), but for me, the experience of traveling often left a deeper impression than the competition itself. Of course, these were very important experiences, especially in terms of preparation – since getting ready for a competition involves a lot of work. Even today, I incorporate those experiences into my practice.

In 2024, I graduated with honors. My program included Debussy's Clair de lune and Beethoven's Sonata in F minor, Op. 57 "Appassionata." That was when I began to realize that a concert program itself can have an impact – not only the performance. A program can be contrasting, even extreme – just like mine was.

In 2024, I was admitted to the master's program at the Liszt Academy, in the class of László Borbély and Fülöp Ránki. This is where I have to mention contemporary music, which I studied under Professor Borbély, and which had a profound influence on me. These works opened a lot of doors for me – not only in terms of sound, but also in a deeper understanding of musical meaning and content. I began experimenting with constructing concert programs: how pieces relate to each other, or how contrasting and diverse moods can be presented. This has since become one of my main artistic goals – to show as many emotions and impressions in the audience as possible.

And why isn't there a single piece by my favorite composer, Debussy, on this album? People constantly change. Ten years from now, the pieces recorded on this album may no longer be the ones that feel closest to me. Still, I want to remember this period of my life, because I received so much from the musical world represented on this recording. If you like, you may think of this album as an imprint of my life and artistic journey so far.

Olivér Joakim Pajor

FELDMAN: 6 INTERMISSIONS

This piece most vividly captures the atmosphere I noticed during my late-night walks. Perhaps it is best listened to while taking such a walk. The silences are extremely important, as are the emotions condensed into each individual sound. Let us imagine walking late at night – whether on the way home or somewhere else; whichever feels closer to us. This steady, continuous motion is the piece itself: the alternation of measures and silences. The occasionally emerging soft – or sometimes loud – sounds resemble the various noises and impressions we encounter during the walk. What makes this work so special is that these experiences manifest differently for everyone. For some, they may bring surprise; for others, perhaps a subtle tension.

STOCKHAUSEN: KLAVIERSTÜCK IX

I believe this piece reveals the many faces of the night. Its very beginning is striking. At first, we may try to understand what this repeatedly sounding chord is, why it occurs so many times, what its significance might be. And yet that is precisely the point: here we are not meant to understand what is happening, but simply to receive it. What feelings does it awaken in us? That is what matters most in this piece – and in Feldman's as well. Let us observe how many emotions and reactions the music produces within us. Perhaps the listener has never listened to music in this way before. As for the ending of the piece – roughly the last three minutes – let us consider it the most beautiful music ever written. Yes, I understand that this may be the strangest statement the reader has ever encountered, but I am certain that it is true. These small groups of sounds are like shards of glass or stars. They may seem scattered and random, yet there is a kind of cosmic order within them that makes them shine in the night.

ENESCU: SONATA IN F-SHARP MINOR

December 13, 2024, Friday. That was the day I walked off the stage feeling that my entire life had changed – in just twenty-four minutes. When I was invited to perform at the concert titled “Written a Hundred Years Ago” in the Solti Hall of the Liszt Academy of Music, I gladly accepted. At that time, I only knew the composer and the title of the piece; I had never heard the work before. It was love at first hearing. During the learning process, I had no idea what would happen to me on the day of the concert. I experienced one of the most defining and most overwhelming twenty-four minutes of my life. After the third and final movement, there was roughly a minute of silence. I was unable to stand up. Applause. I walked off the stage, holding my head. I went back three more times to bow. I was deeply moved, and at the same time I felt that something greater had happened – something I still cannot explain or put into words. I never would have thought that a piece, or a concert, could have such an impact on the performer. Since then, I have felt a truly profound connection with the piano.

THE PAINTER

There is much debate about what art truly is. What should one see, hear, or feel? To me, art is the world itself, filtering back into space through human beings. This is the sensation I wanted to capture in these paintings. The paintings therefore do not depict anything; rather, they are the residue that settled onto the canvases after passing through the composers of the music heard on the record, through the pianist Olivér Joakim Pajor, and finally through myself.

Ráhel Schumi

Szülővárosomban, Hatvanban kezdtem meg zenei tanulmányaimat magánúton, négyévesen. Eleinte csupán az volt a cél, hogy megszeressem a zenét. Később következett a zeneiskola, ahol már gyakorolni is kellett – és itt kezdődtek a nehézségek. A gyakorlást ugyanis nem szerettem. Versenyeken, koncerteken sikeresen szerepeltem, mégis nehezen vettem rá magam a napi gyakorlásra.

Általános iskola hatodik osztályában azonban kaptam egy viszonylag nehezebb darabot. Természetesen azonnal megtetszett. Fogalmam sem volt, hogyan fogom megtanulni, de végre megjelent bennem az a fajta lelkesedés, ami erre a pályára szükséges. Ettől kezdve a gyakorlás már nem volt akkora teher, így úgy döntöttem, felvételizem a budapesti Szent István Király Zeneművészeti Szakgimnáziumba. A felvételi sikerült, ráadásul zongora meghallgatás nélkül, a „Tiéd a Steinway” koncertnek köszönhetően. Ekkor vált bennem biztossá, hogy ez lesz az én utam.

2019-ben megkezdtem középiskolai tanulmányaimat Várhalmi Vera irányításával. Reggeli gyakorlás, esti gyakorlás, alvás – ez volt a napirendem. Nagyon tetszett ez az életmód. Egyre motiváltabb lettem, és a pozitív visszajelzések megerősítettek abban, hogy jó úton járok.

A konzi után sikeresen felvételt nyertem a Zeneakadémiára, Ránki Fülöp és Gulyás István osztályába. Fokozatosan kezdett körvonalazódni bennem, hogy milyen zenékben érzem igazán otthon magam. Ez azóta sokat változott, de egy szerző végig megmaradt a kedvenceim között: Claude Debussy. És hogy miért nem került tőle darab a lemezre? Erre még visszatérek.

Részt vettem versenyeken is (Olaszországban, Csehországban), de számomra az utazás élménye gyakran mélyebb benyomást tett, mint maga a verseny. Természetesen ezek nagyon fontos tapasztalatok voltak, különösen a felkészülés szempontjából, hiszen egy versenyre való készülés rengeteg munkával jár. Ezeket az élményeket ma is beépítem a gyakorlásomba.

2024-ben kiváló minősítéssel szereztem meg diplomámat. Debussy Clair de lune című darabja és Beethoven f-moll „Appassionata” szonátája szerepelt a műsoromban. Ekkor kezdtem felfedezni, hogy a műsor összeállításával is lehet hatást gyakorolni – nem csak az előadással. Lehet ez kontrasztos, sőt extrém is – ahogy az én diplomaműsorom is volt.

2024-ben felvételt nyertem az MA képzésre, Borbély László és Ránki Fülöp osztályába. Itt kell megemlítenem a kortárs zenét, amelyet Borbély tanár úr tanított, és amely meghatározó hatással volt rám. Ezek a darabok rengeteg ajtót nyitottak ki számomra, nemcsak hangzásban, hanem a zene tartalmának, jelentésének mélyebb megértésében is. Elkezdtem kísérletezni koncertprogramok összeállításával: hogyan illeszkednek egymáshoz a darabok, vagy éppen mennyire lehet kontrasztos, eltérő hangulatokat megmutatni. Ez azóta is fontos célommá vált – hogy minél többféle érzelmet és benyomást váltsak ki a közönségből.

És hogy miért nem került fel a lemezre kedvenc szerzőmtől, Debussytól egyetlen darab sem? Az ember folyamatosan változik. Lehet, hogy tíz év múlva már nem a lemezen hallható darabok fognak hozzám a legközelebb állni. Mégis szeretnék mindig emlékezni erre a korszakomra, mert rendkívül sokat kaptam attól a zenei világtól, mely itt szerepel. Ha úgy tetszik, tekintse a hallgató ezt a lemezt az életem, a pályám egy hangzó lenyomatának.

Pajor Olivér Joakim

FELDMAN: 6 INTERMISSIONS

Ez a mű adja vissza leginkább azt a hangulatot, amelyre az éjszakai séták során felfigyeltem. Talán éppen egy ilyen séta közben a legérdemesebb hallgatni ezt a darabot. Rendkívül fontosak benne a szünetek, valamint az egy-egy hangba sűrített érzelmek. Képzeljük el, hogy késő éjszaka sétálunk – akár hazafelé, akár valahová; kinek melyik a szimpatikusabb. Ez az állandó, egyenletes mozgás maga a darab: az ütemek és a szünetek váltakozása. A néhol felcsendülő halk – vagy éppen hangos – hangok pedig azok a különböző zajok és benyomások, amelyeket a séta során tapasztalunk. A legkülönlegesebb ebben a műben az, hogy ezek a tapasztalások mindenkinél másként jelentkeznek. Valakinél meglepődéssel, másnál akár egyfajta feszültséggel.

STOCKHAUSEN: KLAVIERSTÜCK IX

Úgy gondolom, ezzel a darabbal lehet megmutatni az éjszaka legtöbb arcát. Már a mű kezdése is mellbevágó. Próbáljuk meg az elején megérteni, mi ez a sokszor ismétlődő hangzat, miért hangzik el ennyiszor, mi a jelentősége. És éppen ez a lényeg: itt nem megérteni kell a történeteket, hanem egyszerűen befogadni. Milyen érzéseket kelt bennünk? Ez a legfontosabb ennél a darabnál – és a Feldmannál is. Figyeljük meg, mennyi érzést és reakciót vált ki belőlünk a zene. Talán a kedves hallgató eddig még nem is hallgatott így zenét. A darab végét – nagyjából az utolsó három percet – tekintsük a valaha leírt legszebb zenének. Igen, megértem, hogy ez a kijelentés talán a legfurcsább, amit a kedves hallgató valaha olvasott, de biztosan állítom, hogy így van. Ezek a kis hangcsoportok olyanok, mint az űvegyszilánkok vagy a csillagok. Szétszórtnak, véletlenszerűnek tűnnek, mégis van bennük valami kozmikus rend, amelytől fénylenek az éjszakában.

ENESCU: FISZ-MOLL SZONÁTA

2024. december 13., péntek. Ez volt az a nap, amikor úgy jöttem le a színpadról, hogy az egész életem megváltozott – mindössze 24 perc alatt. Amikor felkértek a „Száz éve írták” elnevezésű koncertre, a Zeneakadémia Solti Termébe, örömmel vállaltam. Csak a darab szerzőjét és címét tudtam; akkor még soha nem hallottam a művet. Természetesen szerelem volt első hallásra. A tanulási folyamat során sejtelmem sem volt arról, mi fog történni velem a koncert napján. Életem egyik legmeghatározóbb és legmegrendítőbb 24 percét éltem át. A harmadik, zárótétel után nagyjából egy perc csend. Képtelen voltam felállni. Taps. Jövek le a színpadról, támasztom a fejem. Még háromszor visszamentem meghajolni. Egyszerre voltam megrendülve, és éreztem: itt valami felsőbb dolog történt, amit elmagyarázni, megfogalmazni a mai napig nem tudok. Nem gondoltam volna, hogy egy darab, vagy egy koncert lehet ilyen hatással az előadóra. Azóta érzek igazán mély kapcsolatot a zongorával.

A FESTŐ

Sok vita zajlik arról, hogy mi is a művészet. Mit kell látni, hallani, érezni? Számomra a művészet maga a világ, ami az emberen keresztül szivárog vissza a térbe. Ezt az érzést szerettem volna megragadni a képekkel. Így a festmények nem ábrázolnak semmit, csak éppen azt a zaccot, ami a lemezen hallható zenék szerzőin, Pajor Olivér Joakim zongoristán, majd pedig rajtam átszűrve ülepedett végül a vászakra.

Schumi Ráhel

RECORDING INFO

Microphones

Piano: 5 x DPA4011

AD/DA

Merging Hapi

DAW

Pyramix MassCore

Analog Mixing Console

Studer 962

EQ

2 x GML 8200

Prism Sound Maselec MEA-2

Effect

Bricasti Design M7+ M10

Compressor / Limiter

Prism Sound Maselec MPL-2

TRACK LIST

Morton Feldman: Intermissions 1-3

01	Intermission 1	01:45
02	Intermission 2	01:41
03	Intermission 3	02:14

Karlheinz Stockhausen: Klavierstück

04	Klavierstück IX	11:32
----	-----------------	-------

Morton Feldman: Intermissions 4-6

05	Intermission 4	01:49
06	Intermission 5	04:26
07	Intermission 6	04:31

George Enescu: Piano Sonata No. 1 in F-Sharp Minor, Op. 24

08	I. Allegro molto moderato e grave	11:23
09	II. Presto vivace	05:01
10	III. Andante molto espressivo	08:21

Total time:		52:43
-------------	--	-------

Recorded in **Hunnia Records/ ProVibe Park Studios** on **8-10 May, 2026**

Piano technician: **Mihály Magyar**

Balance and recording engineer: **Sándor Árok**

Mastering engineer: **Tom Caulfield**

Recorded audio format: **DSD256**

Photo: **Tamás Pajor**

Paintings: **Ráhel Schumi**

Producer: **Róbert Zoltán Hunka**

©2026 **Hunnia Records & Film Production**

www.hunniarecords.com

HRES2608